

MAKUKULAY NA KARANASAN

(IKA-9 NA LABAS)

ANG unang araw na iyon, Kinuha ko ang damit ng pinsan ko at iyon ang isinuot ko. Bagay na bagay naman saakin, at bagaman may kaunting kalakhan sa akin ang pinsan ko, pinili ko naman ang damit niyang medyo maliit. Kaya hustung-husto rin sa akin.

Humarap ako sa salamin, at noon lang ako nakahinga nang maluwig. Ang wika ko sa sarili: hindi na masama ang nakuha kong damit!

Nang sumapit ang takdang araw ng pagtungo namin kay Donya Sisang, ako'y nagkaroon ng isang mabigat na suliranin. Ang suliraning iyon ay kung ilang araw ko nang inihahanap ng lunas. Nguni't sumapit at sumapit ang araw ng pagharap namin kay Donya Sisang, nang hindi ko nalulutas ang suliraning iyon.

MAYROON kaming isang pelikula ni Nestor De Villa, na nga-yo'y hindi ko na matandaan ang pamagat. Nguni't sa pelikulang iyon ay may nangyaring hindi ko na malilimutan. Sa isang eksena ng pelikulang iyon, si Nestor ay ihuhulog ko sa isang kanal, aguni't sa pagkahulog niya'y makakasama rin ako.

Bihis na bihis kami kapuwa. Sa madali't sabi, humarap na kami sa kamera. Gumiling ang kamera, at sumigaw ang direktor: "Aksiyon!"

Kailangang makapagsuot ako ng isang bago at magandang damit. Kailangang nakaayos akong mabuti. Kailangang mabihag ko ang paghanga ng matanda ng LVN. Iyan ang nasa aking isip.

Kumilos kami. Naihulog ko si Nestor sa kanal. Kasama hu ako. Anupa't ang eksenang iyon ay buong linis naming nagampanan. Pagkatapos, nagsisigaw na si Nestor: "Nasaan ang sapatos ko?"

Nguni't sumapit nga ang araw ng pagharap namin kay Donya Sisang, nang hindi ko nalulutas ang suliraning iyon. Isang pagay na lamang ang maaari kong gawin, at iyon ang napag-igtingan ng isip ko. Wika ko, basta wala lang makakaaalam, hindi naman siguro masama ang gagawin ko.

Sina Nida Blanca at Nestor De Villa, ang pinagapopular na magkasisintahang sa puting tabing, na maaaring matagpuan sa bakuran ng LVN. Ito'y isa sa maraming nakatutuwang larawan nila.

Sina Nida Blanca, Nestor De Villa, at Delia Razon, ay matatagpuan sa puting tabing. Silang tatlo ay kapuwa sa LVN. At silang tatlo ay nabibilang sa mga pinakamahuhusang magpapaw.

NI NIDA BLANCA

Salaysay ni NIDA BLANCA

Ang sapatos ko?"

Iyon pala'y nawala raw ang isang paarang sapatos niya. Natiyak agad namin kung saan naroon ang sapatos niya. Ang sapatos niya ay siguradong bumaon sa putik ng kanal, at naiwanan naroon. Ang ibig kong sabihin ay nahugot sa kanyang paa.

Lumapit sa akin si Nestor. Ang asim po ng kanyang mukha noon.

—Walang hiya ka, —ang saoi niya. —Bagung-bago ang sapatos ko, e nawala!"

—Aba, wala akong magagawa! Iyon ang hinihingi ng papel natin! —sabi ko, saka kinindatan ko pa siya.

—Ngayon, bayaran mo iyon! —sabi pa niya.

—Bayaran? Hindi ba may pangako ka sa akin na bibigyan mo

ako ng sapatos? E. hindi mo pa naman naibibigay hanggang ngayon! Huwag mo na akong bigyan —patas na lang tayo! —ang sabi ko, saka ko siya iniwan.

NOONG araw ho, e talagang napakaraming kapilyahang nagagawa ko. Ang ibig kong sabihin ay noong ako'y magdadalagita pa lamang —noong hindi pa ako artista sa pelikula. Halimbawa, siguro, hindi ninyo magagawa ang sumakay sa taksi, nang wala kayong pera. Iyan ay nagawa ko, nang

Sundan sa pahina-94

Itaas, kanan: si Nida Blanca, kapiling ang isa sa dalawang tagahanga niyang sa kanila naninirahan. Kanan: sina Nida at Nestor — ang paborito ng mga tin-edyer, sa isang marikit na sayaw na kanilang ginampanan.

L. JIMENEZ kabit't punit-punit na ang magasing iyon, kinukuba ko ang larawan niya. Suyang-suya ako sa kung sinong nagpabaya o pumunit sa larawan ni Nida!"

—Padala ni LITA JIMENEZ
8 A. Bonifacio St., La Loma,
Quezon City

M. V. de DIOSnang biglang kumalat ang balita na si Nida ay nanampal ng tsuper, ako'y isa sa mga nilikhang hindi agad naniwala... Upang mapatunayan ang katotohanan, ako'y nagsadya sa LVN upang makipagkita kay Nida. Hindi naman nagmamamot ang pagkakataon. At dito ko napatunayang kasinungalingan lahat ang ibinibintang sa kanya. Hindi pala siya suplada, at hindi siya mapagmataas. Pantay-pantay ang pagtingin niya sa lahat. Pinaunlakan din akong makadalaw sa kanila. Pagdumating naman ako sa kanila, ako'y hinaharap niya kahi't siya pagod. Sa sarili ko lamang nasabi kong wala pang katulad si Nida, sa pagiging magiliw, mapagbigay...."

—Padala ni MELANIA VERGEL DE DIOS
Libis, Angat, B'

General Paua

(Buhát sa pahinà 67)

nap niyang matutuhan, ang gawain ng isang panday. Ang kalamayan at karanasang kanyang natipon ay ngayon niya pakikina-bangan...

Isang araw nga ay makikitang si Tenyente Paua ay abala na sa kanyang gawain sa isang pandayan, na ipinatayo niya. Buhus na buhos ang kanyang kalooban sa kanyang gawain...

Isang araw, isang kawal ang dumating sa kanyang pandayan, at pagkatapos luminga-linga, may iniabot na isang sulat sa kanya.

Madaling binuksan ni Tenyente Paua ang sulat, at maingat na binasa ang nilalaman niyon.

—Galing po sa heneral ang sulat na iyan. —sabi ng naghatid na kawal.

Pagkatapos matunghayan ang katatanggap na liham, tinipon ni Tenyente Paua ang lahat nang kanyang mga tauhan sa pandayan.

—Magsipaghanda kayo ngayon din! Ipagtatanggol natin ang Binakayan, na kasalukuyang sinasalakay ng mga kawal Kastila! —ang sabi niya.

Maliwanag sa kanyang mga ta-

uhan ang sinabi ni Tenyente Paua. Noon din, binitiwang nila ang kanilang ginagawa at nagsipaghanda.

Mula roon, nilakbay nila ang Binakayan. Parang naghahintay lamang sa kanila ang labanan. Pagdating na pagdating nila roon, madali silang napalaban sa lakas ng Kastila.

Sa pakikipaglabang iyon ay minsan pang nagpamalas si Tenyente Paua ng kanyang pambihirang katapangan, at dahil doon, siya'y itinaas ng tungkulin. Isa na siyang kapitan ngayon.

Ang totoo, tuwing manggagaling si Paua sa labanan, siya'y laging natataas ng tungkulin sapagka't pinatitibayan niya ang kanyang katapangan at katalinuhan sa pakikipaglaban sa kanilang mga kaaway.

ISANG araw, isang kawal ang dumating sa imbakan ng mga kagamitang-digma...

Lumapit ang kawal sa tanod.

—Sino ang kailangan mo? —tanong ng tanod.

—Nariyan ba si Kapitan Paua?

Si Heneral ay may sulat para sa kanya! —tugon ng kawal.

Nakarating kay Kapitan Paua ang sulat ng heneral. Pagkatapos niyang tanggapin iyon, pinalis na niya ang kawal. Mata-

mang tinunghayan niya ang sulat. At pagkatapos, kinuha ang kanyang sablang nakasabit sa dinding. Masasalamin sa kanyang mukha ang isang suliraning masalimuot at mabigat...

—ITUTULOY—

Makukulay Na Karanasan

(Buhát sa pahinà 47)

wala akong kakaba-kaba. Basta sumakay ako, napahatid sa patutunguhan ko, at pagkatapos, pinapaghintay ko ang tsuper. Nabayaran ko rin naman, sapagka't may pera sa pinatunguhan ko. Pero, isang rekord na iyan, hindi hu ba? Kung itaakala ninyong malakas din ang inyong loob, subukin ninyong gawin iyan. Makita ko lang...

NATATANDAAN ba ninyo ang tsuper na sinampal ko noong araw? Kung sa bagay ang usaping ito ay matagal nang tapos, at ito'y natapos nang nasisiyahan kaming dalawa ng tsuper. At batid na rin ng madla kung paanong nangyari ang "sakunang" ito.

Pero mayroon akong isasalaysay sa inyo tungkol sa kabiyak ng tsuper na aking tinutukoy. Ang kabiyak pala ng tsuper na iyon ay ubod nang ganda. Mabait, tahimik, masipag, at mahilig sa pelikulang Tagalog. Ang halos hindi ko mapaniwalaan ay ito: ang asawa pala ng tsuper na iyon ay isa sa masusugid kong tagahanga. (Kung sa bagay, ito'y balita lang naman ng iba sa akin.) Nang mangyari nga raw ang "sakunang" iyon, binawalan ng tsuper na manood ng pelikulang Tagalog ang kanyang kabiyak. Iya'y maaaring gawin ng sinumang lalaki, sa sama ng loob. Ipiniaalis daw ang mga larawan ko na matiayang idinikit ng babae sa kanilang mga dinding.

Mangyari pa, hindi maliwasan ang magkaroon ng kaunting "Sagutan." Masamang-masama ang loob ng babae, nguni't palibhasa'y babae, walang nagawa kundi ang sundin ang ipinag-uutos ng kanyang kabiyak. Inalis ang lahat ng larawan kong nakadikit sa dinding, bagaman masakit na masakit iyon sa kanyang kalooban.

Pero nang magkaintindihan naman kami ng tsuper, isang araw daw, ang tsuper naman ang kumuha sa mga larawan ko, at siya ang nagdikit na muli niyon, sa kanilang dinding. Tuwang-tuwa daw ang babae. Ito'y isa sa mga pangyayari sa aking buhay, na hindi ko na malilimutan. At, kailapa'y hindi kayo maniniwala, lalong napamahal sa akin ang tsu-

per na iyon. Ang totoo, balang araw ay inaasahan kong ako'y dalawin niya sa aming tahanan, na kasama ang kanyang kabiyak, na isa ko palang tagahanga.

(ITUTULOY)

Margarita

(Buhát sa pahinà 49)

bilang pagpupugay sa mga lalaking naroroon, at pagkatapos ay lalong madaling tumalikod at umalis.

—Margarita! Margarita...! —ang tawag sa kanya ni Peping.

Napansin ng iba pang mga naroroon ang pasigaw na pagtawag ni Peping kay Margarita. Nguni't iyon ay hindi niya pinansin. Ang kailangan niya'y makausap nang sarilinan si Margarita. Kailangang-kailangan, sapagka't marami siyang uuisisain.

Nang hindi man lamang siya nilingon ni Margarita, naisipan niyang ito'y sundan. Kumilos siya egad. Si-unandan niya si Margarita. Huminto si Margarita. Lumapit si Peping.

—Margarita, bakit ka nagkaka-ganyan sa akin? —Lungad na tanong ni Peping.

Sa halip na tumugon, si Margarita ay napayuko lamang.

—May nagawa ba akong pagkakasala sa iyo upang... —patuloy ni Peping.

—Wala... —mahinang tugon ni Margarita.

—Iyan din ang pagkakaalam ko. Pero, bakit...

—Alam mo na, Peping. Sapagka't inilibig ka ng aking kapatid, —tuwirang tugon ni Margarita.

—Pero batid mo namang hindi ko siya inilibig!

—Kailangang ibigin mo siya, Peping!

Pagkasabi niyon ay aalis na sana si Margarita, nguni't nahawakan siya sa bisig ni Peping.

—Hindi mo lang nalalaman, Margarita, sa pag-ibig mo naroon ang aking buhay. Kung mawala ka sa akin, wala naring kabulugan ang buhay kong ito. Kaya naman tiniis kong maglakad gabit araw sa paghahanap sa iyo... sapagka't batid kong ang aking hinahanap ay ang aking buhay, ang aking kaligayahan, ang aking tanglaw, na siyang maghahatid sa akin sa rurok ng kaligayahan at kaluwalhatian! —mahabang sabi ni Peping.

—Joe... —mahinang sabi ni Margarita, saka napayupyop sa dibdib ng binata.

—Mula ngayon, hindi ko na tutulutang magkahiwalay tayo!

—Nguni't paano mo patutunayan ang pagmamahal mo sa akin?

—Isasama kita sa aming lala-

DR. FLORENTINO N. SANTOS

Sa operasyon ng sikmurá, ápdo, bocio, bituka, pilay at ball

DRA. CARMEN ENVERGA-SANTOS

Post Graduate sa Universidad ng Harvard at Loyola, Amerika

Sa hindi magkaanak panganganak, sakit sa matris, sakit sa obaryo suso—Umaga—sa pakikipagtipunan; Hapon—3-6. R-213 Alcazar Bldg. Carriedo at Estero Cegado—Tel. 3-70-62. Tahanan—Tel. 60 Local 364R

DR. B. M. VILLAPANDO

ESPEYALISTA SA MGA SAKIT SA MATA, ILONG, TAINGA AT LALAMUNAN. Tumutulis ng Tonsil sa 2 minuto, na hindi na kahaigang matira sa Ospital. Mga bagong kagamitan sa pagsukat ng salamin sa mata at Rayos-X

WALANG BAYAD ANG KONSULTA KUNG LINGGO

Ora: 9-12 N.U. at 2-6 N.H. — Linggo 9-12 N.U. — Tel. 3-42-82
Pedro Cruz Bldg. Tagiliran ng Simbahan ng Kiyapo, Maynila

DRA. CELESTINA G. LIM-ESPIRITU M. D.

Sakit ng babae at Bata, Panganganak ng walang sakit (by trilete) Laging nakukunan at hindi mag-anak, pigilin ang pag-afak, Sirang regis. Masakit na pag-ihl, Almoranas, Tonsil na gagaling ng walang tielis Nerbiyos, Manhid, Rayuma, Tagyawat.

ESPIRITU MATERNITY & GENERAL CLINIC

1284 Paz Faco, Mga taga Hilaga, Sakyan ang "Pandidakan" o "Sta. Ana" Bus sa Quiapo at bumaba sa Calle Paz malapit sa Obras.

SARAT na ILONG

Mapatatagosa na pirmihan ng hindi tiututuin

Sumangguni kay DR. AMANDO V. SANTOS

Espesyalista sa mga sakit sa MATA, TAINGA ILONG at LALAMUNAN
Klinika—Silid 213 PALOMO BLDG. Azcarraga kanto ng O'Donnell
Konsulta: 9:00-12:00 N.U. — 3:00-6:00 N.H. — Tel. 3-71-25

HOLY ROSARY HOSPITAL & MATERNITY — Mayroong X-RAY

DR. ROMEO C. MONTES, M.D.

Espesyalista sa sakit ng bata sa dibdib at sakit na lihim

DRA. VIRGINIA D. MONTES, M.D.

Espesyalista sa sakit ng mga babae sa hindi magkaanak, Panganganak at sakit ng mga bata.

Ora: 9-12 N.U. araw-araw 2-6 N.H. maliban kung Linggo.
1425 N. 9th Maynila Tel. 2-63-12